

ere fælles om en Grusgrav. Med Hensyn til Jærnbanevæsenet bestemmer Forordningen af 5te Marts 1845, at der kan fordres afgivet saavel Vejmateriale som Fyld til Anlæg af Jærnbaner, uden at der skal betaales Erstatning derfor, dog kan Ekspropriationskommissionerne, hvor der er meget knapt med Grus, give en passende Betaling for selve Materialet. Med Hensyn til Jærnbanners Vedligeholdelse er Forholdet det, at der ligesom til Vejvæsenet kan fordres afgivet Grus til Banernes Vedligeholdelse, dog saaledes, at Stenene skulle erstattes Ejeren med den fulde Værdi. Forholdene ere jo saaledes meget forskellige for de Lodsejere, der have Grusgravene, til disse forskellige Øjemed: Amtskommunerne, Sognekommunerne og Jærnbanevæsenet. Lovgivningen paa dette Omraade er i det hele taget i højeste Grad forældet og paa mange Omraader forvirret, meningsløs og uretfærdig.

Det foreliggende Lovforslag bringer Grusgravenes Ejere under ensartede Forhold over for Amtskommune, Sognekommune og Jærnbanevæsen. Det bestemmer, at der skal gives Ejerne af Grusgrave en passende Erstatning for selve Materialet. Det samler de forskellige spredte Lovbestemmelser til et ordnet, let overskueligt hele, hvad der jo har ikke ringe Betydning ved den praktiske Brug af denne Lov. — Jeg skal foreløbig ikke gaa videre ind paa det foreliggende Forslag, men skal blot nøjes med at nævne de stillede Ændringsforslag, som hele Udvalget er enigt om. Disse Ændringsforslag forandre ikke noget ved det egentlige Indhold af Lovens Paragraffer, men de gøre dem paa enkelte Punkter mere tydelige, saaledes at de Misforstaaelser kunne undgaas, som Udvalget har ment kunde fremkomme, saaledes som Lovforslaget er affattet nu. Da Udvalget er enigt om disse Ændringsforslag, og da de, som sagt, ikke forandre noget ved de Bestemmelser, der ere i selve Loven, mener jeg ikke, at det er nødvendigt at komme ind paa en udførlig Omtale af disse Forslag. Jeg tillader mig derfor at anbefale Forslaget med de af Udvalget stillede Ændringsforslag.

J. Hage: Jeg har tilladt mig at stille et Ændringsforslag om, at Loven først

skulde træde i Kraft den 1ste Januar 1903. Jeg maa bemærke, at dette skete paa et Tidspunkt, hvor der var nogen Udsigt til, at Loven kunde blive vedtagen i en saadan Skikkelse, at man kunde vente den vedtagen ogsaa af Landstinget og accepteret af Regeringen. Som det vil erindres, havde det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) stillet et Ændringsforslag, som Udvalget skulde tage under Overvejelse, og det blev ogsaa taget under Overvejelse, men Resultatet blev, at der ikke kom noget ud deraf. Man beholdt den gamle § 4, hvorefter Forstranden begynder ved den sædvanlige Højvandlinie, og altsaa kun hvad der ligger inden for sædvanlig Højvandlinie tilhører Ejeren og er hans Dispositionsret undergivet, medens hvad der ligger uden for, er Allemandsejendom. Denne Bestemmelse tillod jeg mig at modsætte mig ved 2den Behandling, og det var netop paa Grund af, at man mente, at den ikke var praktisk mulig at gennemføre, at man erklærede at ville tage Ændringsforslaget fra det ærede Medlem for Odense under Overvejelse. Man er beklagelsesvis ikke kommen til noget Resultat, og nu staaer den gamle efter min Mening umulige Sætning i § 4. Jeg kunde under disse Omstændigheder gerne tage mit Ændringsforslag tilbage, thi jeg er sikker paa, at dette Lovforslag ikke bliver til Lov i sin nuværende Skikkelse, men det kunde dog interessere mig at høre, hvad den ærede Minister mener, naar man forandrer en saa gammel Sædvaneret, som Kommunerne have haft til at tage Grus uden Erstatning, om det da ikke var rigtigt at give nogle Aars Respit. En saadan gammel Ret bør ikke pludselig forandres, og det er vel heller ikke nødvendigt. Skulde den ærede Minister ikke modsætte sig det, kunde det interessere mig at se, hvad man vil gøre ved det her i Tinget.

Scavenius: Saa vidt jeg ved, er det i dette høje Ting selv, at Initiativet til dette Lovforslag om tvungen Afgivelse af Vejmateriale er fremsat. Nu har man affattet Lovforslaget saaledes, at for det Vejmateriale, som man finder oppe paa Landet, skal Ejeren have fuld Erstatning, naar Kommunen vil bruge det. Det er en Bestemmelse, der altsaa paa dette Om-